

сятъ години подъ полицейски надзоръ и лишень отъ всякакви граждански правдини. Съ тази случка римска-та черкова удари много назадъ, защото преслѣдвания-та са умножиха още повече, до дѣ-то най-сетнѣ пакъ са сжживи, кога-то кралевска-та вдовица Марія отъ Баварія на ³⁰/₁₂ Септемвр. 1874 премина въ обятия-та на католическа-та черкова. Послѣдня-та е една дъщеря на умрѣлия принцъ Вилхелмъ отъ Пруссия (1825 род., 1842 ужен. съ тогавашний наслѣдникъ, испослѣ кралъ Максимилианъ II — † 1864 —.) Освенъ тази висока жена, други преминувания въ римско-то вѣроисповѣдание не сж са случвали; забѣлѣзано е, че число-то на Католици-тѣ въ Европа отъ день на день сѣ повече и повече намалява. — Докатъ черковно-политически-тѣ движения са продължаваха, яви са на свѣтъ пжкъ многотумния процессъ

Графъ Арнимъ.

на Графа Арнима, кой-то са появи още презъ Іулия 1874 и възбуди по цѣлий-тъ свѣтъ внимание-то на всички дипломатически държавни мъже. Харри Куртъ фонъ Арнимъ, род. на ²¹/₃ Септемвр. 1824 отъ една много прочюта фамилия, служаше като дипломатъ отъ 1851 насамъ и представляваше Пруския и Северния Германски Сжюзъ въ Мюнхенъ и Римъ; въ

1870 год. той стигна високъ чинъ — стана графъ и по диръ малко са назначи като комисаринъ при свжрзване на миръ-тъ съ Франция, а на 1872 год. 29 Декемвр. са опредѣли за посланникъ у Парижъ. Твжрде често той имаше свободенъ достъпъ у най-горни-тѣ дружества въ Парижъ, между кои-то можа скоро да имъ привлече внимание-то си, по нѣкой пжтъ са изказваше сжгласенъ съ легитимистическа-та пропаганда, коя-то не поносваше на нѣмска-та политика особно на княза Бисмарка, за това тѣ двама-та имаха често препирня въ кореспонденция-та си. Като не можаха тѣзи двама мъже да са споразумѣятъ помежду си никакъ и като забелѣжваше Бисмаркъ противно-то, графъ Арнимъ са дига отъ посланни-